

การปรับปรุงคุณภาพพาราอิบาทัวร์มาลีนจากแหล่งโมแซมบิกด้วยความร้อน Heat treatment of Paraiba-Type Mozambique Tourmalines

พิมพ์ทอง ทองนพคุณ^{1*}, อรุณี เทอดเทพพิทักษ์² และ เมธิณี จามกระโทก²
Pimthong Thongnopkun¹, Arunee Therdteppitak² and Matinee Jamkratoke²
¹หน่วยวิจัยอัญมณีและเครื่องประดับ คณะอัญมณี มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี
²คณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี

บทคัดย่อ

พาราอิบาทัวร์มาลีนคือทัวร์มาลีนสีฟ้าอมเขียวหรือเขียวอมฟ้า ซึ่งเกิดจากธาตุให้สีคือทองแดงและแมงกานีสทัวร์มาลีนชนิดนี้จัดเป็นอัญมณีที่หายากและราคาสูง งานวิจัยนี้ทำปรับปรุงสีของทัวร์มาลีนสีม่วงจากแหล่งโมแซมบิกโดยการให้ความร้อนภายใต้สภาวะบรรยากาศแบบออกซิเดชันที่อุณหภูมิ 400-600 องศาเซลเซียส ภายใต้สภาวะการเผาที่เหมาะสมนี้ทัวร์มาลีนสีม่วงจากโมแซมบิกเปลี่ยนเป็นสีฟ้าอมเขียว ผลของ EDXRF พบว่ามีทองแดงและแมงกานีสเป็นองค์ประกอบการศึกษาการเปลี่ยนแปลงสีและสเปกตรัมการดูดกลืนแสงของทัวร์มาลีนก่อนและหลังเผาด้วยเทคนิคยูวีวิสิเบิลเนียร์อินฟราเรดสเปกโทรสโกปี พบว่าทัวร์มาลีนสีม่วงก่อนเผามีแถบการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่น 525 นาโนเมตรซึ่งเป็นการดูดกลืนแสงของ Mn^{3+} ในขณะที่การดูดกลืนแสงที่ตำแหน่ง 690 และ 900 นาโนเมตรเป็นแถบการดูดกลืนแสงของ Cu^{2+} ซึ่งสัมพันธ์กับการเกิดสีฟ้าในทัวร์มาลีน นอกจากนี้พบแถบการดูดกลืนที่ตำแหน่ง 1316, 1430 และ 1478 นาโนเมตรสัมพันธ์กับการดูดกลืนของ OH ของโมเลกุลน้ำในโครงสร้างของทัวร์มาลีนทัวร์มาลีนที่ผ่านการเผาพบค่าการดูดกลืนแสงที่ตำแหน่ง 525 นาโนเมตรลดลงอย่างเห็นได้ชัด และพบพีคใหม่ของ OH ที่ตำแหน่ง 1400 นาโนเมตร

คำสำคัญ : พาราอิบา / ทัวร์มาลีน / โมแซมบิก / การปรับปรุงคุณภาพด้วยการให้ความร้อน

Abstract

A paraiba tourmaline is a bluish green to greenish blue tourmaline, mainly due to the presence of copper (Cu) and manganese (Mn). The tourmaline is one of the rarest and most expensive gemstones. In this research, the violet Mozambique tourmalines were heated in oxidizing condition at 400-600°C in order to improve their colors. Under optimal conditions, the heating treatment can change violet colors of tourmalines to turn into blue shade. The EDXRF results identify the presence of Cu and Mn in the tourmalines specimens. UV/VIS/NIR spectrophotometer was employed to study the color changing and absorption spectra of tourmalines. The absorption spectra of unheated tourmaline reveal the characteristic absorption bands at 525 nm which assigned as absorption of Mn^{3+} while the bands at 690 and 900 nm are assigned as absorption of Cu^{2+} which related to blue color of tourmaline. In addition, the absorption bands at 1316, 1430 and 1477 nm are OH absorption band of H_2O in tourmaline structure. After heating, the heated tourmalines reveal obviously decreasing of absorption band at 525 nm and increasing a new band of OH absorption at 1400 nm.

Keywords : Paraiba / Tourmaline / Mozambique / Heat treatment

*Corresponding author. E-mail: pimthong@buu.ac.th

1. บทนำ

ทัวร์มาลีน (Tourmaline) เป็นพลอยเนื้ออ่อนตระกูลใหญ่ที่มีสีสันทรงสวยงามและหลากหลายเช่น สีชมพู สีฟ้า สีเขียว สีม่วง เป็นต้น พาราอิมทัวร์มาลีน (Paraiba Tourmaline) เป็นทัวร์มาลีนที่หายากมีราคาสูง และกำลังเป็นที่ได้รับความนิยม เดิมมีต้นกำเนิดจาก Paraiba ประเทศบราซิล พาราอิมเป็นทัวร์มาลีนประเภท Elbaite มีสีเขียวอมฟ้า ฟ้ามอมเขียวหรือเขียวอ่อน ซึ่งพบว่าธาตุให้สีคือทองแดงและแมงกานีส (Laurs et al., 2008; Merkel et al., 2009) ปัจจุบันทัวร์มาลีนที่มีสีในโทนเขียวอมฟ้าหรือฟ้ามอมเขียว ที่มีธาตุทองแดงและแมงกานีสเป็นองค์ประกอบ จึงรวมเรียกว่าพาราอิมทัวร์มาลีนเหตุที่ทัวร์มาลีนสีนี้ได้รับความนิยมและมูลค่าสูงมากกว่าทัวร์มาลีนชนิดอื่น เนื่องจากเป็นสีที่หายากและมีแหล่งกำเนิดแหล่งเดียวนั่นเองด้วยเหตุที่สีเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อมูลค่าของทัวร์มาลีนทำให้นิยมทำการปรับปรุงคุณภาพของทัวร์มาลีนด้วยการเผา เพื่อตัดแปลงสีทัวร์มาลีนจากแหล่งอื่นๆ ให้ได้สีใกล้เคียงกับสีของพาราอิมทัวร์มาลีนภายหลังมีการพบแหล่งพลอยใหม่ในไนจีเรีย (Nigeria) และโมแซมบิก (Mozambique) ทัวร์มาลีนจากแหล่งโมแซมบิกที่ขุดพบมีปริมาณมากและมีสีสันทรงหลากหลาย แต่มีเฉด (shade) สีต่างกันไป (Laurs et al., 2008) เป็นที่น่าสนใจในการนำมาศึกษาทางวิจัยที่ทำการศึกษาดูสีทัวร์มาลีนจากแหล่งโมแซมบิกจึงเป็นการตรวจสอบองค์ประกอบทางเคมีด้วยเครื่องมือวิเคราะห์ทางเคมีขั้นสูง เพื่อให้ทราบปริมาณธาตุองค์ประกอบ และธาตุให้สีในทัวร์มาลีนแต่ละสีนั้นๆ ผลงานวิจัยพบว่าทัวร์มาลีนจากโมแซมบิกมีองค์ประกอบจัดอยู่ในประเภท copper manganese elbaite ซึ่งมีองค์ประกอบเคมีคล้ายพาราอิมทัวร์มาลีนธาตุให้สีสำคัญในทัวร์มาลีนแหล่งนี้คือ แมงกานีส และทองแดง โดยมีปริมาณ CuO และ MnO อยู่ประมาณร้อยละ 0.66 และ 3.09 ตามลำดับ (Laurs et al., 2008) สำหรับงานวิจัยด้านการปรับปรุงคุณภาพทัวร์มาลีนจากแหล่งโมแซมบิก โดยการเผาจะทำการศึกษามูลของสีและสาเหตุการเกิดสีของทัวร์มาลีนชนิดนี้ที่มีสีต่างกัน โดยทำการเผาที่อุณหภูมิประมาณ 500-530 องศาเซลเซียส ในสภาวะบรรยากาศเป็นเวลา 1-3 ชั่วโมงและศึกษาการเปลี่ยนสีก่อนและหลังการเผาในช่วงความยาวคลื่นยูวีวิสิเบิล (UV-Visible) และอินฟราเรดย่านใกล้ (Near Infrared) ตั้งแต่ 200-900 นาโนเมตร (Laurs et al., 2008; Abduriyim et al., 2006)

ถึงแม้การปรับปรุงคุณภาพด้วยการเผาเป็นกระบวนการที่ยอมรับ และได้รับความนิยมในการเพิ่มมูลค่าพลอยแต่ยังถือว่าเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการเช่น อุณหภูมิและเวลาในการเผา บรรยากาศในการเผาหรือองค์ประกอบทางเคมีของพลอยดิบที่จะนำมาเผา เป็นต้น การเผาให้ได้ผลผลิตที่เหมือนกันทุกๆ ครั้งจึงเป็นสิ่งที่ต้องการ แต่กรรมวิธีการเผาพลอยหลายชนิดยังถูกปิดเป็นความลับเนื่องจากมีผลทางการค้า ดังนั้นการศึกษารวบรวมองค์ประกอบของพลอยที่ต้องการนำมาเผาเพื่อเลือกพลอยดิบจึงเป็นข้อมูลที่ที่น่าสนใจ รวมถึงการศึกษาด้วยเทคนิคการวิเคราะห์ขั้นสูงที่ให้ข้อมูลองค์ประกอบทางเคมีควบคู่ไปกับการหาสภาวะการปรับปรุงคุณภาพด้วยการเผาที่เหมาะสมจึงเป็นการศึกษาที่ทำให้ได้ผลที่น่าเชื่อถือ การปรับปรุงคุณภาพทัวร์มาลีนในงานวิจัยนี้ จึงมุ่งเน้นที่จะศึกษาอุณหภูมิที่เหมาะสมในการเผา เพื่อเปลี่ยนสีทัวร์มาลีนสีม่วงจากแหล่งโมแซมบิกให้เป็นสีฟ้ามอมเขียวแบบพาราอิมทัวร์มาลีนเพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าของอัญมณีนี้โดยทำการเผาด้วยอุณหภูมิ 400-600 องศาเซลเซียส ศึกษาองค์ประกอบทางเคมีด้วยเอเนอร์จี-ดีสเพอร์ซีฟเอกซ์เรย์ฟลูออเรสเซนส์สเปกโตรมิเตอร์ (Energy-Dispersive X-Ray Fluorescence (EDXRF) Spectrometer) รวมถึงวิเคราะห์ผลการเปลี่ยนสีและสเปกตรัมการดูดกลืนแสงก่อนและหลังการเผาด้วยเทคนิควิเคราะห์สเปกโตรสโกปีเชิงโมเลกุลโดยยูวีวิสิเบิลเนียร์อินฟราเรดสเปกโตรโฟโตมิเตอร์ (UV/Vis/NIR Spectrophotometer) ในช่วงความยาวคลื่น 200-1500 นาโนเมตร ซึ่งอาจแสดงให้เห็นผลของอุณหภูมิต่อการเปลี่ยนแปลงสีและการเปลี่ยนแปลงโมเลกุลของน้ำในโครงสร้างทัวร์มาลีนด้วยสเปกตรัมในช่วงคลื่นอินฟราเรดย่านใกล้

2. การทดลอง

ตัวอย่างทัวร์มาลีนสีม่วงจากแหล่งโมแซมบิกจำนวน 15 ตัวอย่าง ถูกนำมาแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 ตัวอย่าง เพื่อปรับปรุงคุณภาพสีโดยการเผาที่อุณหภูมิ 400, 500 และ 600 องศาเซลเซียส ภายใต้สภาวะออกซิเดชันด้วยเตาไฟฟ้าโดยนำตัวอย่างพลอยใส่ลงในเตาพลอยชนิดอลูมินา (Alumina Crucible) กำหนดการทำงานของเตาโดยตั้งอัตราเร่ง 125 องศาเซลเซียสต่อชั่วโมง จากอุณหภูมิห้องถึง 200 องศาเซลเซียสและอัตราเร่ง 200 องศาเซลเซียสต่อชั่วโมงจาก 200 องศาเซลเซียสถึงอุณหภูมิที่ต้องการ (400, 500, 600 องศาเซลเซียส) โดยเย็นไฟเป็นเวลา 2 ชั่วโมง หลังจากนั้นจึงปล่อยให้เตาเย็นและนำพลอยออก

การวิเคราะห์ธาตุองค์ประกอบของทัวร์มาลีนใช้ Energy-Dispersive X-Ray Fluorescence (EDXRF) Spectrometer ยี่ห้อ Oxford รุ่น ED2000 การวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงสีและสเปกตรัมการดูดกลืนแสงของทัวร์มาลีนก่อนและหลังการเผาใช้ UV/VIS/NIR Spectrophotometer ยี่ห้อ Hitachi รุ่น U-4100 ช่วงความยาวคลื่น 200-1500 นาโนเมตรการวัดสีใช้โปรแกรมวัดสี (Color Measurement) ด้วยระบบการวัดสีแบบ CIE L*a*b Color Space (CIELAB)

ก) ทัวร์มาลีนก่อนเผา ข) ทัวร์มาลีนหลังเผา

ภาพที่ 1 ตัวอย่างทัวร์มาลีนสีม่วงจากแหล่งโมแซมบิก: ก) ก่อนเผา และ ข) หลังเผาได้สีฟ้าอมเขียว

3. ผลและอภิปราย

3.1 การวิเคราะห์ธาตุองค์ประกอบของทัวร์มาลีนด้วย EDXRF

ผลการวิเคราะห์ทัวร์มาลีนสีม่วงจากแหล่งโมแซมบิกด้วย EDXRF แสดงว่าตัวอย่างทัวร์มาลีนทั้งหมดเป็นทัวร์มาลีนที่อยู่ในกลุ่ม Elbaite คือมีองค์ประกอบเป็น $(\text{Na}(\text{Li},\text{Al})_3\text{Al}_6(\text{BO}_3)_3\text{Si}_6\text{O}_{18}(\text{OH})_4$ โดยมี Al_2O_3 , SiO_2 และ Na_2O เป็นธาตุองค์ประกอบหลัก (Al_2O_3 ในช่วง 22-27 Wt%, SiO_2 3-10 Wt %, Na_2O 19-22 Wt %) และพบธาตุ Mn และ Cu เป็นธาตุมลทินที่ทำให้เกิดสีในทัวร์มาลีน (MnO 0.41-0.45 Wt %, และ Cu 0.10-0.44 Wt %)

3.2 การเปลี่ยนแปลงสีของทัวร์มาลีนหลังการเผา

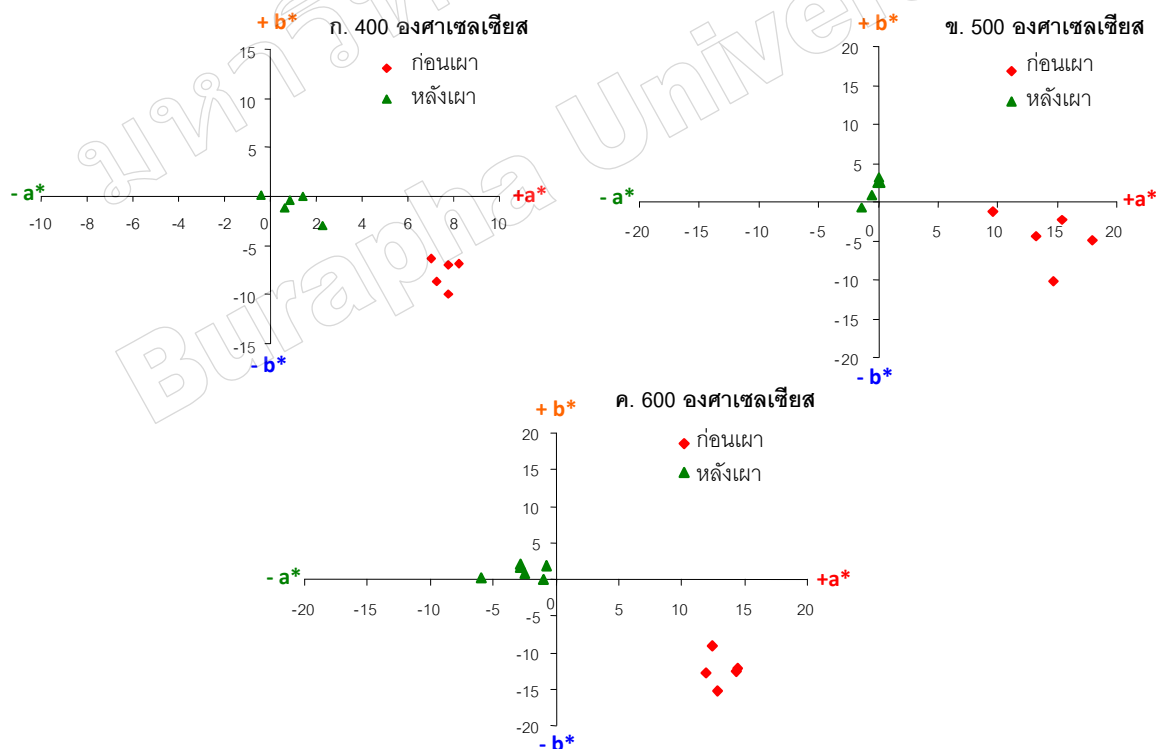
ภาพที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงสีของทัวร์มาลีนก่อนและหลังการปรับปรุงคุณภาพ ด้วยความร้อน ด้วยค่า a^* และ b^* ทัวร์มาลีนสีม่วงก่อนเผามีค่า a^* เป็นบวก (สีแดง) และ b^* เป็นลบ (สีน้ำเงิน) เมื่อผ่านการปรับปรุงคุณภาพด้วยอุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียสทำให้สีของทัวร์มาลีนเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก บางตัวอย่างยังคงเป็นสีม่วง สัมพันธ์กับค่า a^* ที่ยังคงเป็นบวก และ b^* เป็นลบ แต่เมื่อทำการปรับปรุงคุณภาพด้วยอุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียสและ 600 องศาเซลเซียสสีของทัวร์มาลีนเปลี่ยนจากสีม่วงเป็นสีฟ้าอมเขียวทั้ง 2 อุณหภูมิ (ค่า a^* เป็นลบ (สีเขียว) และ b^* อยู่ระหว่างบวกกับลบ) อย่างไรก็ตามการเผาที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียสและ 600 องศาเซลเซียส ให้ความเข้มตัวของสีฟ้าอมเขียวที่ได้แตกต่างกัน จึงทำการวิเคราะห์ผลต่อด้วยค่า ΔE และ C^*

ภาพที่ 3 แสดงผลของอุณหภูมิในการเผาต่อการเปลี่ยนแปลงสีของทัวร์มาลีน โดยแสดงความสัมพันธ์ระหว่าง ΔE , C^* และอุณหภูมิในการเผา ค่า ΔE คือค่าความแตกต่างของสี โดยค่า ΔE หาได้จาก $\Delta E = (\Delta L^{*2} + \Delta a^{*2} + \Delta b^{*2})^{1/2}$ (ค่า L^* หมายถึงความสว่าง) ดังนั้นหากผลการทดลองเผาทัวร์มาลีนที่อุณหภูมิใดมีค่า ΔE มากแสดงว่าทัวร์มาลีนที่ผ่านการเผานั้นจะมีสีที่แตกต่างจากสีทัวร์มาลีนดิบก่อนเผา ผลการทดลองพบว่า ทัวร์มาลีนที่ผ่านการเผาที่อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียสจะให้ค่า ΔE ที่สูงที่สุด แสดงว่าการเผาที่ 600 องศาเซลเซียสจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสีของทัวร์มาลีนที่มากกว่าทัวร์มาลีนที่ผ่านการเผาที่อุณหภูมิ 500 และ 400 องศาเซลเซียส ตามลำดับ อย่างไรก็ตามถ้าสังเกตจากตัวอย่างที่ผ่านการเผาที่อุณหภูมิ 500 และ 600 องศาเซลเซียสจะมีความเข้มสีหรือการอิมตัวของสีต่างกันเล็กน้อย ซึ่งการเผาพลอยจำเป็นต้องพิจารณาสีพลอยหลังเผาเนื่องจากความเข้มหรือการอิมตัวของสีจะมีผลต่อราคา จึงทำการพิจารณาที่ค่า C^* ซึ่งเป็นค่าที่แสดงความเข้มตัวของสีที่ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของความเข้มสีในเฉดเดียวกัน (C^* หาได้จาก $C^* = (a^{*2} + b^{*2})^{1/2}$) พบว่าทัวร์มาลีนที่ผ่านการเผาที่อุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส มีค่า C^* สูงกว่าทัวร์มาลีนที่ผ่านการเผาที่อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียสแสดงว่าทัวร์มาลีนที่ผ่านการเผาที่ 500 องศาเซลเซียสจะมีความเข้มตัวของสีฟ้าอมเขียวสูงกว่าทัวร์มาลีนที่ผ่านการเผาที่ 600 องศาเซลเซียส ดังนั้นการเผาภายใต้สภาวะออกซิเดชันที่อุณหภูมิ 500 และ 600 องศาเซลเซียส สามารถทำให้ทัวร์มาลีนสีม่วงจากแหล่งโมแซมบิกเปลี่ยนสีเป็นสีฟ้าอมเขียวได้ทั้งสองอุณหภูมิ แต่อุณหภูมิที่เหมาะสมในการเผาให้สีฟ้าอมเขียวที่มีความเข้มตัวสีสูงสุดในงานวิจัยนี้ คืออุณหภูมิ 500 องศาเซลเซียส

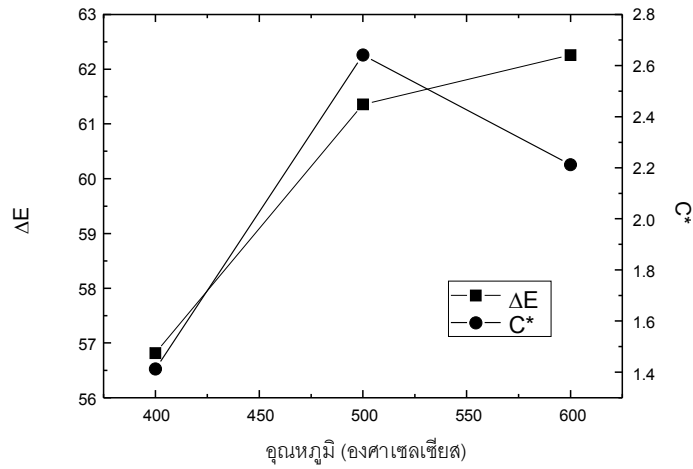
การศึกษาการเปลี่ยนแปลงสีจากค่าการดูดกลืนแสงของธาตุให้สีในทัวร์มาลีนด้วย UV/VIS/NIR spectrophotometer แสดงดังภาพที่ 4 เมื่อพิจารณากราฟวิลิเบิลเนียร์ไออาร์สเปกตรัมของทัวร์มาลีนสีม่วงจากแหล่งโมแซมบิกก่อนการปรับปรุงคุณภาพด้วยความร้อนพบว่าทัวร์มาลีนสีม่วงมีแถบการดูดกลืนแสงที่ตำแหน่งประมาณ 525, 690, 910, 1316, 1430 และ 1478 นาโนเมตร และพบไหล่พิค (shoulder) ที่ตำแหน่งประมาณ 1400 นาโนเมตร (ดังภาพแทรกในภาพที่ 4ค) ผลของสเปกตรัมในช่วงยูวีวิลิเบิลแสดงธาตุให้สีซึ่งตรงกับข้อมูลที่ได้จาก EDXRF กล่าวคือพบแถบการดูดกลืนแสงที่ตำแหน่ง 525 nm สัมพันธ์กับ Mn^{3+} ส่วนที่ตำแหน่ง 690 และ 900 นาโนเมตรเป็นแถบการดูดกลืนแสงของ Cu^{2+} ดังนั้นสีม่วงในทัวร์มาลีนก่อนเผามาจากธาตุให้สีคือ Mn^{3+} และ Cu^{2+} (Laurs et al., 2008; Merkel et al., 2009) (ซึ่งสัมพันธ์กับสีชมพูและสีฟ้าตามลำดับ)

การเปลี่ยนแปลงสีภายหลังการปรับปรุงคุณภาพ ด้วยความร้อนพบว่าตัวอย่างทัวร์มาลีนที่ผ่านการเผาที่อุณหภูมิ 400 องศาเซลเซียสมีการเปลี่ยนแปลงของสีน้อยมาก ในขณะที่ทัวร์มาลีนที่ผ่านการเผาที่อุณหภูมิ 500 และ 600 องศาเซลเซียสมีการเปลี่ยนแปลงสีที่เห็นได้อย่างชัดเจนคือเกิดการเปลี่ยนสีจากสีม่วงเป็นสีฟ้าอมเขียว (ดังผลการทดลองในภาพที่ 2 และ 3) ผลการทดลองดังกล่าว สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงค่าการดูดกลืนแสงของธาตุให้สีของทัวร์มาลีนหลังผ่านการเผาที่แสดงในภาพที่ 4 โดยทัวร์มาลีนที่ผ่านการเผาที่อุณหภูมิสูงจะมีการเปลี่ยนแปลงค่าการดูดกลืนแสงมากกว่าทัวร์มาลีนที่ผ่านการเผาที่อุณหภูมิต่ำ คือทัวร์มาลีนที่เผาที่อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส พบแถบการดูดกลืนแสงของ Mn^{3+} ที่ตำแหน่ง 525 นาโนเมตร มีค่าการดูดกลืนแสงที่ลดลงมาก ซึ่งสอดคล้องกับการลดลงของสีแดงของทัวร์มาลีนภายหลังการเผา โดยเกิดจากการเปลี่ยนของ Mn^{3+} ไปเป็น Mn^{2+} (Laurs *et al.*, 2008) นอกจากนั้นแถบการดูดกลืนแสงของ Cu^{2+} ที่ตำแหน่ง 690 และ 910 นาโนเมตรเปลี่ยนแปลงไม่มากนักจึงส่งผลให้สีหลังการเผาเปลี่ยนเป็นสีฟ้าอมเขียว

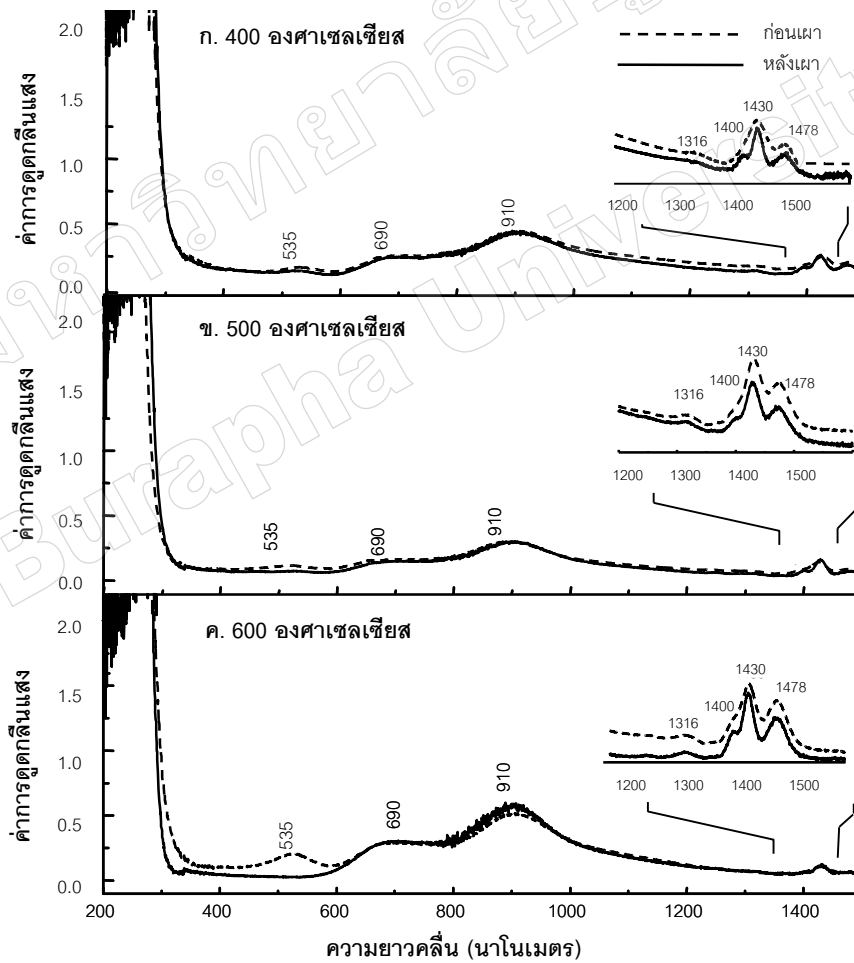
สเปกตรัมการดูดกลืนแสงในช่วงอินฟราเรดย่านใกล้ (Near IR) ในช่วงความยาวคลื่น 800-1500 นาโนเมตรในภาพที่ 3 ของทัวร์มาลีนก่อนการเผาพบค่าการดูดกลืนแสงที่ตำแหน่งประมาณ 1316, 1430 และ 1478 นาโนเมตร ซึ่งเป็นค่าการดูดกลืนแสงของหมู่ OH ของโมเลกุลน้ำในโครงสร้างทัวร์มาลีนและพบไหล่พิค (shoulder) ที่ตำแหน่งประมาณ 1400 นาโนเมตร (ดังภาพแทรกในภาพที่ 4ค) การดูดกลืนแสงที่ตำแหน่ง 1430 นาโนเมตร (6993 cm^{-1}) และ 1478 นาโนเมตร (6770 cm^{-1}) เป็นการดูดกลืนแสงของกลุ่ม OH3 ซึ่งเป็น OH ของโมเลกุลน้ำที่อยู่บริเวณขอบของ hexagonal ring ของโครงสร้างทัวร์มาลีน (Reddy *et al.*, 2007; Castaneda *et al.*, 2000) ในขณะที่ตำแหน่ง 1316 นาโนเมตร (7598 cm^{-1}) สัมพันธ์กับการดูดกลืนแสงของ OH1 ซึ่งเป็น OH ของโมเลกุลน้ำที่อยู่บริเวณตรงกลางของ hexagonal ring ของโครงสร้างทัวร์มาลีน (Reddy *et al.*, 2007; Castaneda *et al.*, 2000) ภายหลังการเผาพบว่าทัวร์มาลีนทุกตัวอย่างพบการพิคดูดกลืนแสงที่ตำแหน่งใหม่ที่ 1400 นาโนเมตร (7143 cm^{-1}) เกิดขึ้นอย่างชัดเจน โดยเฉพาะทัวร์มาลีนที่ผ่านการเผาที่อุณหภูมิ 600 องศาเซลเซียส (ดังภาพแทรกในภาพที่ 4ค) จึงแสดงให้เห็นว่าการปรับปรุงคุณภาพด้วยความร้อนส่งผลให้น้ำในโครงสร้างของทัวร์มาลีนมีการจัดเรียงตัวที่เปลี่ยนไป

ภาพที่ 2 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างค่า a^* และ b^* ของทัวร์มาลีนก่อนและหลังจากการปรับปรุงคุณภาพด้วยความร้อนที่อุณหภูมิ ก) 400 องศาเซลเซียส, ข) 500 องศาเซลเซียส และ ค) 600 องศาเซลเซียส

ภาพที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยของ ΔE และ C^* ของตัววัสดุที่ผ่านการปรับปรุงคุณภาพด้วยความร้อนที่อุณหภูมิ 400, 500 และ 600 องศาเซลเซียส

ภาพที่ 4 ยูวีวิสิเบิลเนียร์อินฟราเรดสเปกตรัมของตัววัสดุก่อนและหลังการปรับปรุงคุณภาพด้วยความร้อนที่อุณหภูมิ ก) 400 องศาเซลเซียส, ข) 500 องศาเซลเซียส และ ค) 600 องศาเซลเซียส

4. บทสรุป

ทัวร์มาลีนสีม่วงจากแหล่งโมแซมบิกในงานวิจัยนี้เป็นชนิด Elbaite การนำทัวร์มาลีนสีม่วงจากแหล่งนี้มาปรับปรุงคุณภาพด้วยกระบวนการทางความร้อนสามารถให้สีฟ้าแกมเขียวสดแบบพาราอิมบาทัวร์มาลีนได้ เนื่องจากมีธาตุ Mn และ Cu เป็นองค์ประกอบ โดยอุณหภูมิที่เหมาะสมสำหรับการปรับปรุงคุณภาพทัวร์มาลีนสีม่วงจากแหล่งโมแซมบิกด้วยความร้อนในบรรยากาศแบบออกซิเดชันคือ 500 องศาเซลเซียส ผลของยูวีวีลบีเอเลียร์ไออาร์สเปกตรัมสามารถบอกถึงความสัมพันธ์ของธาตุให้สีในทัวร์มาลีนได้กล่าวคือค่าการดูดกลืนแสงที่ตำแหน่ง 525 นาโนเมตรซึ่งสัมพันธ์กับ Mn^{3+} และค่าการดูดกลืนแสงที่ตำแหน่ง 690 และ 910 นาโนเมตรซึ่งสัมพันธ์กับ Cu^{2+} มีผลต่อการให้สีฟ้า การเปลี่ยนแปลงของสเปกตรัมการดูดกลืนแสงของ OH ในช่วงอินฟราเรดย่านใกล้แสดงให้เห็นว่าการปรับปรุงคุณภาพด้วยความร้อน ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างในการจัดเรียงตัวของโมเลกุลของน้ำในทัวร์มาลีน

5. กิตติกรรมประกาศ

โครงการวิจัยครั้งนี้ได้รับทุนสนับสนุนงบประมาณแผ่นดินปีงบประมาณ 2550 จากสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาแห่งชาติ และขอขอบคุณภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในการให้ความอนุเคราะห์ใช้เครื่อง EDXRF

6. เอกสารอ้างอิง

- Abduriyim, A., Kitawaki, H., Furuya, M., Schwarz, D. (2006) "Paraiba"-Type copper-bearing tourmaline from Brazil, Nigeria, and Mozambique: chemical fingerprint by LA-ICP-MS" *Gems & Gemology*, 42, 4-21.
- Castaneda, C., Oliveira, E. F., Gomes, N., Pedrosa Soares, A. C. (2000) Infrared study of OH site in tourmaline from the elbaite-schorl series. *America Mineralogist*, 85, 1503-1507.
- Laurs, B. M., Zwaan, (Hanco) J. C., Breeding, C. M., Simmons, (Skip) W. B., Beaton, D., Rijdsdijk, K. F., et al. (2008) Copper-bearing (Paraiba-type) tourmaline from Mozambique. *Gems & Gemology*, 44, 4-30.
- Merkel, P. B. and Breeding, C. M. (2009) Spectral differentiation between copper and iron colorants in gem tourmalines. *Gems & Gemology*, 45, 112-119.
- Reddy, B. J., Frost, R. L., Martens, W. N., Wain, D. L., Kloprogge, J. T. (2007) Spectroscopic characterization of Mn-rich tourmalines. *Vibration Spectroscopy*, 44, 42-49.